

Prilog 3.

OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA

MINISTARSTVO SOCIJALNE POLITIKE I MLADIH

ISKAZ O PROCJENI UČINAKA PROPISA ZA

PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Klasa:011-02/13-02/17
Urbroj:519-04-1/1-13-10
Zagreb, 15. listopada 2013.

UPUTA: Tekst označen *italicom* potrebno je brisati tijekom popunjavanja obrasca.

1. PROBLEM

Sustav socijalne skrbi temelji se na načelu supsidijarnosti, što podrazumijeva odgovornost pojedinca i obitelji za vlastitu socijalnu sigurnost, a uloga je države da u tome pomaže, s ciljem sprečavanja, ublažavanja i otklanjanja socijalne ugroženosti.

Korisnici, prava i uvjeti za njihovo ostvarivanje, kao i druga pitanja od značenja za ovu djelatnost, definirani su Zakonom o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 33/12). Relativno često mijenjanje ovog propisa rezultat je nastojanja da se raspoloživim sredstvima zadovolje sve složenije i brojnije potrebe korisnika, te da se sustav socijalne skrbi uskladi s ukupnim započetim reformama i promjenama u području socijalne politike.

Sustav socijalnih naknada u Republici Hrvatskoj provodi se na državnoj razini i na razini jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Na državnoj razini provodi se kroz više ministarstava, zavoda, ureda državne uprave u županijama i centrima za socijalnu skrb.

Velik broj socijalnih naknada koje služe podmirenju sličnih potreba ili zaštiti od sličnih rizika, dovodi do multipliciranja i preklapanja prava u različitim područjima.

Prema podacima dobivenih ažuriranjem popisa socijalnih naknada u sustavu socijalnih naknada postoji 81 pravo, pomoć ili povlastica koji služe podmirenju sličnih potreba ili zaštiti od sličnih rizika, a ostvaruju se zasebno, ili je pak uvjet za ostvarivanje jedne naknade prethodno ostvareno pravo na neku drugu naknadu.

Rashodi za socijalne naknade najveća su stavka ukupnih rashoda državnog proračuna.

Za izračun socijalnih naknada zakonima su utvrđene različite osnovice te se time za utvrđivanje visine pojedine naknade koriste različiti kriteriji. Ne postoji jedinstveni imovinski cenzus, a imovinski cenzus koristi se prvenstveno za utvrđivanje distribucije socijalnih naknada u sustavu socijalne skrbi.

Prema službenim statističkim podacima Ministarstva socijalne politike i mladih, na dan 31.12.2012.godine, u Republici Hrvatskoj je bilo 110.794 korisnika pomoći za uzdržavanje, a od toga 49.256 *radno sposobnih nezaposlenih korisnika pomoći za uzdržavanje*. Za usporedbu, 31.12.2011. godine broj korisnika pomoći za uzdržavanje je iznosio 110.112., a od toga broja, broj radno sposobnih korisnika bio je 46.180.

Usporedbom podataka koji se odnose na broj korisnika pomoći za uzdržavanje, osnovnog novčanog prava u sustavu socijalne skrbi, u razdoblju od neposredne primjene važećeg Zakona o socijalnoj skrbi, ožujak 2012. godine, dakle razdoblja prije donošenja sada važećeg Zakona o socijalnoj skrbi (primjena počela 16.03.2012.) i podataka iz lipnja 2013., uočava se

porast broja korisnika za 6,79 % te broja korisnika jednokratne pomoći za 13,86 %. Broj osoba primatelja pomoći za uzdržavanje je u tijeku godine dana porastao za 6,33%. Broj radno sposobnih osoba u ukupnom broju primatelja pomoći za uzdržavanje unazad 10-tak godina kreće se oko 50%, a u promatranom razdoblju je porastao za 9,5% u odnosu na godinu dana ranije. Prema podacima Državnog zavoda za statistiku nezaposlenost je u istom razdoblju porasla za 9,46%.

Struktura nezaposlenih radno sposobnih korisnika pomoći za uzdržavanje je uglavnom nižeg stupnja obrazovanja, a s obzirom na dužinu primanja pomoći za uzdržavanje i nadalje zabrinjava činjenica da prevladavaju osobe koje pomoć primaju preko 3 godine (40,0%), od čega 8.888 ili 49,5% su žene; potom osobe koje pomoć primaju od 1 do 3 godine (15.438 ili 34,4%, odnosno 7.652 ili 49,6% žena), a najmanje je osoba koje pomoć primaju do 12 mjeseci (25,7%), a od toga 48,3% su žene. Podaci i nadalje ukazuju da kada radno sposobna osoba uđe u sustav primanja pomoći iz socijalne skrbi njihov povratak na tržište rada je vrlo spor.

Navedeno se može djelomično objasniti činjenicom da u sadašnjoj strukturi pomoći za uzdržavanje nema „poticaja za rad“, što znači da postojeće odredbe ne ohrabruju primatelje pomoći na pronalaženje povremenih i privremenih zaposlenja budući da ostvarivanje prihoda temeljem toga, automatski podrazumijeva smanjenje iznosa ili obustavu prava. Nadalje, prema odredbama važećeg Zakona, radno sposobna osoba nije motivirana za radnu aktivaciju s obzirom da vrijeme primanja pomoći nije ograničeno, a ne sankcionira se ni neprihvatanje zaposlenja. Visina novčane pomoći (pomoći za uzdržavanje) utvrđuje se u određenom postotku u odnosu na osnovicu koju prema odredbi Zakona o socijalnoj skrbi određuje Vlada Republike Hrvatske u odnosu na liniju siromaštva. Osnovica trenutačno iznosi 500,00 kn. Određivanje visine osnovice nije vezano uz praćenje troškova života, prosječnu plaću, najnižu mirovinu ili neku drugu odgovarajuću veličinu koja bi uvjetovala promjenu visine osnovice. Iako se u Zakonu o socijalnoj skrbi navodi da osnovicu određuje Vlada Republike Hrvatske u odnosu na odgovarajući postotak linije siromaštva (22,5%), taj kriterij bi trebao proizlaziti iz definicije socijalne skrbi kao djelatnosti kojom se osigurava i ostvaruje pomoć za podmirenje osnovnih životnih potreba socijalno ugroženih, nemoćnih i drugih osoba. Pritom je riječ o potrebama koje ove osobe, zbog nepovoljnih osobnih, gospodarskih, socijalnih i drugih razloga, ne mogu zadovoljiti same ili uz pomoć članova obitelji. Postojeći sustav ima višestruke socijalne pomoći, komplicirani administrativni postupak kako za tražitelje pomoći za uzdržavanje tako i za stručnjake u sustavu socijalne skrbi što se negativno odražava na mogućnost kvalitetnog stručnog rada s obzirom na vrijeme koje stručni radnici provode u administriranju vezanom uz socijalne naknade.

Sustav ostvarivanja prava na *socijalne usluge* je netransparentan i neravnopravan radi izostanka jasnih kriterija, te odgovarajućeg planiranja i nadziranja što onemogućuje pravednost sustava u smislu jednakog pristupa mreži socijalnih usluga za sve korisnike i pružatelje usluga pod istim uvjetima i pravilima. Važećim Zakonom nisu stvoreni preduvjeti za provođenje procesa transformacije i deinstitucionalizacije domova socijalne skrbi što je osnovni preduvjet za razvoj mreže usluga u zajednici i prevenciju institucionalizacije.

Spajanjem dijelova dvaju bivših ministarstva (Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi te Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti) u jedno, u nadležnosti Ministarstva socijalne politike i mladih preuzeti su paralelni sustavi pružanja usluga pomoći u kući starijim osobama. Pravo na pomoć i njegu u kući temeljem Zakona o socijalnoj skrbi ostvarivalo je 2135 osoba, dok je uslugama iz programa Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti bilo obuhvaćeno 15 550 korisnika u ukupno 160 lokalnih zajednica, što znači da nije na jedinstven način bio uređen postupak i uvjeti za ostvarivanje ovih usluga. Ovim Zakonom također nisu bili stvoreni preduvjeti za provođenje procesa transformacije i deinstitucionalizacije domova socijalne skrbi što je osnovni preduvjet za

razvoj mreže usluga u zajednici i prevenciju institucionalizacije.

2. CILJEVI

U cilju poboljšanja učinkovitosti, transparentnosti, informacijske i stručne osnove sustava socijalne skrbi i socijalnih pomoći, podizanja razine obaviještenosti korisnika i društva o socijalnim pravima, predlaže se da novi Zakon o socijalnoj skrbi sadrži nove kriterije za ostvarivanje socijalnih pomoći i usluga, kao potpora integraciji socijalno isključenih u društvo i na tržište rada, uspostavljanje standarda kvalitete socijalnih usluga, stvori uvjete za provođenje deinstitutionalizacije i razvijanje novih izvaninstitucijskih usluga socijalne skrbi, omogući izbor i poboljšanje usluga koje korisnik može ostvariti u procesima socijalne integracije, te uspostavu jedinstvenog registra korisnika socijalnih usluga i novčanih pomoći.

Kako bi najsiromašniji slojevi mogli participirati u društvenom napretku i blagostanju, predlaže se mijenjanje iznosa novčanih naknada ovisno o troškovima života i mogućnostima države. Zakonom će se uvesti *institut zajamčene minimalne naknade*, to je novi oblik socijalne naknade kojom država jamči da će svake godine, sukladno raspoloživim sredstvima, određivati visinu iznosa na koji će imati pravo svaka osoba, odnosno kućanstvo s nedostatnim prihodima i imovinom za ostvarivanje osnovnih životnih potreba. Osnovna značajka zajamčene minimalne naknade je da *ona sprječava stanje ekstremnog siromaštva i održava socijalnu integraciju odnosno sprječava socijalno isključivanje*.

Uvjeti za odobravanje zajamčene minimalne naknade utvrđivat će se na temelju prihoda i primanja podnositelja zahtjeva i članova zajedničkog kućanstva te na osnovu imovine koja je u vlasništvu podnositelja zahtjeva i članova zajedničkog kućanstva. Kako bi se utjecalo na usmjeravanje socijalnih naknada prema onima kojima je to uistinu neophodno, od iznimne je važnosti jasno definiranje **imovinskog cenzusa**, odnosno preciziranje vrijednosti imovine u vlasništvu korisnika i članova obitelji s kojima živi u zajedničkom kućanstvu.

U vezi s tim pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne bi mogao ostvariti korisnik koji ima u vlasništvu imovinu veću od propisane imovinskim cenzusom **poput drugog stambenog prostora, zemljišta veće površine, pokretnina veće vrijednosti, automobila, dionica, plovila, štednje i sl.**

Uvođenjem imovinskog cenzusa i redefiniranjem novčanih naknada povećat će se djelotvornost i bolja ciljanost novčanih pomoći. Sa ciljem aktiviranja nezaposlenih radno sposobnih korisnika pomoći za uzdržavanje te njihovog poticanja na uključivanje u svijet rada i time sprječavanja dugotrajne nezaposlenosti, predlaže se da novčana naknada za radno sposobne osobe bude privremenog trajanja. Kao poticaj za pronalaženje zaposlenja predlaže se mogućnost da korisnik koji je pronašao posao istovremeno kroz određeno vrijeme (tri mjeseca) prima socijalnu naknadu, bez obzira prelaze li prihodi prihodovni cenzus. U području socijalnih usluga predlaže se certificiranje pružatelja usluga u skladu sa standardima kvalitete što će doprinijeti boljoj konkurentnosti u pružanju socijalnih usluga te omogućiti osnivanje referentnih centara, odnosno centara dobre prakse. Stvaraju se pravni preduvjeti transformacije domova socijalne skrbi u centre za pružanje usluga u zajednici što nadalje omogućuje prevenciju institucionalizacije, odnosno zadržavanje potencijalnih korisnika u vlastitom domu. Uvode se nove usluge, a poboljšane su norme i sadržaj sljedećih usluga: *individualne psihosocijalne podrške, usluge pomoći u kući* (daje se mogućnost korisnicima da ostvare pravo na uslugu i uz djelomično plaćanje troškova) *i usluga smještaja (privremeni ili dugotrajni smještaj umjesto privremenog, tjednog ili stalnog)*. Predlaže se nadalje, urediti pružanje usluga socijalne skrbi temeljem transparentnog ugovaranja (akreditacije) nakon

utvrđenih potreba i mreže socijalnih usluga.

Usvajanjem ovog Zakona ostvarit će se; preduvjeti za smanjenje broja socijalnih naknada kao i njihova bolja ciljanost; poboljšanje učinkovitosti, transparentnosti, informacijske i stručne osnove sustava socijalne skrbi i socijalnih pomoći te podizanje razine obaviještenosti korisnika i društva o socijalnim pravima, budući da novi Zakon o socijalnoj skrbi sadrži nove kriterije za ostvarivanje socijalnih pomoći i usluga, kao potpora integraciji socijalno isključenih u društvo i na tržište rada, uspostavljanje standarda kvalitete socijalnih usluga, uvjeta za provođenje deinstitucionalizacije i razvijanje novih izvaninstitucijskih usluga socijalne skrbi, omogućiti izbor i poboljšanje usluga koje korisnik može ostvariti u procesima socijalne integracije, te uspostavu jedinstvenog registra korisnika socijalnih usluga i novčanih pomoći.

U području *novčanih naknada* kvalitetnije će se urediti novčane naknade za najranjivije socijalno ugrožene građane. Zakonom će se uvesti *institut zajamčene minimalne naknade*: to je novi oblik socijalne naknade koja objedinjuje 4 dosadašnje socijalne naknade i to: pomoć za uzdržavanje iz nadležnosti Ministarstva socijalne politike i mladih, dvije opskrbbine iz nadležnosti Ministarstva branitelja i produžena novčana naknada iz nadležnosti Ministarstva rada i mirovinskog sustava; kojom država jamči da će svake godine, sukladno raspoloživim sredstvima, uredbom Vlade RH propisivati visinu iznosa na koji će imati pravo svaka osoba s nedostatnim prihodima i imovinom za ostvarivanje osnovnih životnih potreba. U razvoju državne socijalne politike moguće je po postizanju političkog konsenzusa u ovu naknadu uključiti i druge socijalne programe i naknade, a u svrhu još učinkovitijeg upravljanja financijskim sredstvima.

Također, uvođenje zajamčene minimalne naknade predstavlja početak objedinjavanja i korak u pravcu uvođenja jedinstvenog centra za novčane naknade "ONE STOP SHOP" koji bi administrativno i upravno preuzeo kontrolu nad svim naknadama koje trenutno provode centri za socijalnu skrb, uredi HZZO-a, HZMO-a, HZZ-a, uredi državne uprave. Informatizacijom sustava socijalne skrbi i njezinim umrežavanjem s drugim sustavima preko sustava OIB-a u svrhu razmjene podataka, do kraja 2013. godine, postići će se smanjenje administrativnih troškova kao i pojednostavljivanje samog postupka ostvarivanja prava. Informatizacija i povezivanje različitih sustava pretpostavka je uspostave „ureda sve na jednom mjestu“.

Kako bi se utjecalo na usmjeravanje socijalnih naknada prema onima kojima je to uistinu neophodno jasno je definiran **imovinski cenzus**, odnosno preciziranje vrijednosti imovine u vlasništvu korisnika i članova obitelji s kojima živi u zajedničkom kućanstvu. Nadalje, odredbama novog zakona uredit će se: bolja zaštita samaca i samohranih roditelja kao korisnika zajamčene minimalne naknade; radna aktivacija za nezaposlene korisnike socijalne pomoći; novi pristup kod priznavanja prava na zajamčenu naknadu radno sposobnim korisnicima; uvođenje nesuspendivnog učinka žalbe (žalba ne odgađa izvršenje rješenja); uvođenje instituta zabilježbe potraživanja na nekretninama korisnika; bolje propisane odredbe o naknadi štete; redefiniranje novčanih pomoći na način da se novčane pomoći spoje te pojednostavi njihovo administriranje.

Novim zakonskim prijedlogom definirano je sadržajno i normativno uređenje prava na pomoć i njegu u kući te usluga iz programa „Pomoć u kući“ i „Dnevni boravak i pomoć u kući“ na način da se ovim Zakonom propisalo kao jedinstveno pravo tj. usluga, te su se definirali kriteriji za ostvarivanje ovih usluga. Tako će se osigurati dostupnost usluga onima kojima su uistinu i potrebne, te će se osigurati transparentnost i nadzor nad izvršavanjem svih usluga.

Izmijeniti će se postojeće zakonske odredbe u odnosu na pružatelje usluga za beskućnike u svrhu omogućavanja normativnih pretpostavki za zakonito pružanje usluga za beskućnike.

Ovim prijedlogom Zakona omogućuje se transparentan i pravedan način ugovaranja socijalnih

usluga što znači da će svi pružatelji usluga u mreži cijenu usluga formirati temeljem jedinstvene metodologije za izračun cijene usluge što će biti propisano pravilnikom. Na kalkulaciju cijene pojedinog pružatelja usluga utjecat će i njegova usklađenost sa smjernicama za pružanje usluga u mreži koje se odnose na stručne i prostorne resurse, te usklađenost s minimalnim standardima kvalitete.

Slijedom primjene ujednačenog pristupa mreži socijalnih usluga za sve korisnike i pružatelje usluga pod istim uvjetima i pravilima, proizlazi i model financiranja koji pretpostavlja plaćanje po izvršenoj usluzi, što znači da će novac „slijediti“ korisnika.

3. MOGUĆE OPCIJE

[Click here to enter text.](#)

3.1. OPCIJA 1 – ne poduzimati ništa (nenormativno rješenje)

Zadržavanje važećeg propisa na snazi omogućilo bi svojevrsno „zamrzavanje“ postojećih, prethodno navedenih problema, što bi nadalje položaj socijalno-ugroženih građana kao i stručnjaka u sustavu socijalne skrbi dodatno pogoršalo. Broj korisnika novčanih pomoći u sustavu socijalne skrbi u stalnom je porastu, a složeno administriranje tih pomoći (složena ljestvica ekvivalencije, velik broj dokumenata za priznavanje prava i dr.) oduzima vrijeme stručnim radnicima na štetu stručnog socijalnog rada.

Neprecizno definiran imovinski cenzus otvara mogućnost da u sustav socijalne skrbi uđu i oni koji ne bi trebali, odnosno oni koji svojom imovinom mogu priskrbiti sredstva za uzdržavanje. S obzirom da u strukturi novčanih naknada nema „poticaja za rad“, radno sposobni korisnici koji su u stalnom porastu, nemaju motivaciju za izlazak iz sustava s obzirom na činjenicu da ukoliko ostvare prihod barem privremenim zaposlenjem odmah gube pravo na pomoć, a postupak ponovnog ostvarenja prava je dugotrajan i složen. Također je loše propisana aktivacija tih korisnika za povratak u svijet rada.

Ugovaranje socijalnih usluga nije transparentno i ne postoji obvezan postupak akreditacije istih. Socijalne usluge ne „prate“ korisnika i ne postoji metodologija za izračun cijena usluga. Započeti proces deinstitucionalizacije nije moguće kvalitetno nastaviti s obzirom da ne postoji normativna pretpostavka za transformaciju sadašnjih domova socijalne skrbi u centre za pružanje usluga u zajednici.

3.2. OPCIJA 2: - (nenormativno rješenje)

Nenormativno rješenje nije moguća opcija.

3.3. OPCIJA 3: - (normativno rješenje)

Kao prijedlog normativnog rješenja moguće bi bilo uzeti u obzir (sukladno Obrascu prethodne procjene i izrađenim tezama) donošenje izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi. Međutim, mišljenje stručnog nositelja je da se tim rješenjem ne bi ispunili zacrtani ciljevi na kvalitetan način. Nadalje, s obzirom da bi izmjene i dopune zahtjevale intervenciju u veliki broj odredbi važećeg Zakona o socijalnoj skrbi (više od 30% aktualnog Zakona) odustalo se od ovog normativnog rješenja.

3.4. OPCIJA 4: - (normativno rješenje)

Novim zakonskim prijedlogom predlažu se nova rješenja vezana uz područje objedinjavanja novčanih naknada, područje socijalnih usluga i statusno-pravnih uređenja djelatnosti socijalne skrbi. Nadalje se predlaže kvalitetnije uređenje načela socijalne skrbi, financiranje, te prava i socijalne usluge u sustavu socijalne skrbi, postupaka za njihovo ostvarivanje, definiranje pojma korisnika, statusa stručnih radnika u socijalnoj skrbi, vođenja zbirke podataka, nadzora te druga pitanja značajna za djelatnost socijalne skrbi.

U području **novčanih naknada** predlažu se promjene koje će kvalitetnije urediti novčane naknade za najranjivije socijalno ugrožene građane. Zakonom će se uvesti **institut zajamčene minimalne naknade**: to je novi oblik socijalne naknade kojom država objedinjuje 4 dosadašnje socijalne naknade i to: pomoć za uzdržavanje iz nadležnosti Ministarstva socijalne politike i mladih, dvije opskrbnine iz nadležnosti Ministarstva branitelja i produžena novčana naknada iz nadležnosti Ministarstva rada i mirovinskog sustava; kojom država jamči da će svake godine, sukladno raspoloživim sredstvima, uredbom Vlade RH propisivati visinu iznosa na koji će imati pravo svaka osoba s nedostatnim prihodima i imovinom za ostvarivanje osnovnih životnih potreba. U razvoju državne socijalne politike moguće je po postizanju političkog konsenzusa u ovu naknadu uključiti i druge socijalne programe i naknade, a u svrhu još učinkovitijeg upravljanja financijskim sredstvima.

Kako bi se utjecalo na usmjeravanje socijalnih naknada prema onima kojima je to uistinu neophodno jasno je definiran **imovinski cenzus**, odnosno preciziranje vrijednosti imovine u vlasništvu korisnika i članova zajedničkog kućanstva. Nadalje, odredbama novog zakona uredit će se: bolja zaštita samaca i samohranih roditelja kao korisnika zajamčene minimalne naknade; radna aktivacija za nezaposlene korisnike socijalne pomoći; novi pristup kod priznavanja prava na zajamčenu naknadu radno sposobnim korisnicima; uvođenje nesuspendivnog učinka žalbe (žalba ne odgađa izvršenje rješenja); uvođenje instituta zabilježbe potraživanja na nekretninama korisnika; bolje propisane odredbe o naknadi štete; redefiniranje novčanih pomoći na način da se novčane pomoći spoje te pojednostavi njihovo administriranje.

U području socijalnih usluga poboljšat će se norme i bolje urediti sadržaj sljedećih usluga: *individualne psihosocijalne podrške, usluge pomoći u kući* (daje se mogućnost korisnicima da ostvare pravo na uslugu i uz djelomično plaćanje troškova) i *usluga smještaja (privremeni ili dugotrajni smještaj umjesto privremenog, tjednog ili stalnog)*.

Predlaže se osnivanje novih ustanova, proizašlih iz transformiranih domova socijalne skrbi. Domovi će promijeniti svoju ulogu pružatelja institucijskog smještaja u novu ulogu kao **centri za pružanje izvaninstitucijskih usluga ili specifičnih usluga u zajednici** kao što su: podrška pružateljima izvaninstitucijskih oblika smještaja, usluge cjelodnevnog, poludnevnog i povremenog boravka, usluge patronaže, pomoć i njega u kući, usluge pomoći pri integraciji u redovne odgojno-obrazovne ustanove, različite rehabilitacijske aktivnosti i dr. Predlaže se certificiranje pružatelja usluga socijalne skrbi u odnosu na standarde kvalitete socijalnih usluga te transparentan način ugovaranja pružatelja socijalnih usluga.

4. USPOREDBA OPCIJA

[Click here to enter text.](#)

Opcije	Koristi	Troškovi
Opcija 1: ne poduzimati ništa	Nema koristi	-Troškovi vezani uz nedovoljno dobru ciljanost novčanih naknada i složeno administriranje novčanih naknada; -Troškovi vezani uz dugotrajni žalbeni postupak (žalba odgađa izvršenje rješenja);

		<p>-Neprecizno definiran institut naknade štete i povrat isplaćenih sredstava proizvodi dodatne troškove;</p> <p>- Sustav ostvarivanja prava na socijalne usluge je netransparentan i neravnopravan radi izostanka jasnih kriterija, te odgovarajućeg planiranja i nadziranja što onemogućuje pravednost sustava u smislu jednakog pristupa mreži socijalnih usluga za sve korisnike i pružatelje usluga pod istim uvjetima i pravilima.</p>
Opcija 2: (nenormativno rješenje)	Ne razmatra se	-
Opcija 3: (normativno rješenje)	Izmjenama i dopunama postojećeg zakona kvalitetnije bi se uredila pojedina područja djelatnosti socijalne skrbi: novčanih naknada i socijalnih usluga.	-Uvođenjem samo nekih promjena, npr. „poticaja za rad“ u strukturu novčane naknade povećala bi se potreba za novčanim sredstvima, a ne bi se omogućila ušteda novčanih sredstava;
Opcija 4: (normativno rješenje)	<p>- Novim zakonom o socijalnoj skrbi korisnik dobiva sustav u kojem će podnošenje zahtjeva biti jednostavnije i brže, u kojem će pomoći biti bolje usmjerene onima kojima je zaista potrebna. Uvodi se zajamčena minimalna naknada kojom država ovisno o raspoloživim sredstvima jamči građanima sa nedostatnim sredstvima pomoć u podmiranju osnovnih životnih potreba. Izbjegavat će se dupliciranje prava i pomoći (bolja kontrola), razvijat će se veći opseg usluga u zajednici. Poboljšat će se uvjeti za boravak korisnika u ustanovama socijalne skrbi, povećati kvaliteta usluga te smanjenje vremena koje korisnici provode primajući te</p>	<p>- Uvođenjem „poticaja za rad“ u strukturu novčane naknade, povećali bi se troškovi za novčana davanja;</p> <p>- Objedinjvanjem 4 novčane naknade smanjit će se administriranje troškova socijalnih naknada;</p> <p>- Preciznije definiranje imovinskog cenzusa omogućit će bolju ciljanost novčanih naknada prema najugroženijim, a visina zajamčene minimalne naknade svake godine će se redefinirati.</p> <p>- Troškovi vezani uz proces transformacije domova socijalne skrbi kao preduvjet deinstitucionalizaciji; U prvoj godini provedbe zakona bit će potrebno osigurati dodatna sredstva, koja će u kasnijim razdobljima provedbe zakona omogućiti uštede vezano uz smanjenje troškova za smještaj korisnika u domovima socijalne skrbi.</p>

	usluge.	
--	---------	--

UPUTA: Ovaj dio Iskaza popunjava se pri ažuriranju Nacrta prijedloga Iskaza, a nakon provedenog savjetovanja i ponovno se ažurira nakon javne rasprave kod izrade Prijedloga Iskaza

5. SAVJETOVANJE

Postupak savjetovanja s javnošću započeo je 27. svibnja i trajao je do 27. lipnja 2013. godine. Tijekom savjetovanja održana su dva okrugla stola. Prvi Okrugli stol održan je 07.06.2013. g. u Rovinju u okviru održavanja 19. Sindikalnih športskih susreta socijalne skrbi. Presentaciji Teza Nacrta prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi te raspravi o istim prisustvovalo je 50-tak stručnih radnika centara za socijalnu skrb i domova socijalne skrbi. Na Okruglom stolu aktivno se raspravljalo o tezama Zakona te su dobiveni korisni prijedlozi i primjedbe koje će se svakako iskoristiti u izradi propisa.

Drugi Okrugli stol održan je 17.06.2013. godine u Zagrebu. Na njemu je bilo prisutno 64 sudionika: predstavnika ustanova socijalne skrbi (centara za socijalnu skrb, obiteljskih centara, te domova socijalne skrbi), predstavnika akademske zajednice, državnih ureda te organizacija civilnog društva i strukovnih udruga i komora. Vrlo živa rasprava je doprinijela rasvjetljavanju pojedinih područja te će i ove primjedbe i prijedlozi biti podloga za uređene odredbi novog Zakona o socijalnoj skrbi.

U vrijeme savjetovanja zaprimljeno je 12 mišljenja, primjedbi i prijedloga, od čega je prihvaćeno 5.

Drugi postupak savjetovanja s javnošću na Nacrt prijedloga propisa započeo je 13. rujna i trajao je do 13. listopada 2013. Tijekom savjetovanja održan je Okrugli stol, 09. listopada 2013. godine, na kojem je bilo prisutno 58 sudionika: predstavnika ustanova socijalne skrbi (centara za socijalnu skrb, obiteljskih centara, domova socijalne skrbi), državnih ureda, predstavnika akademske zajednice, organizacija civilnog društva, strukovnih udruga, te veliki broj predstavnika medija.

U vrijeme savjetovanja zaprimljeno je 47 mišljenja, primjedbi i prijedloga. Od ukupnog broja primjedbi prihvaćeno je 11 s obzirom da su primjedbe većeg broja predlagatelja bile istovjetne.

6. PREPORUČENA OPCIJA

Novim zakonom o socijalnoj skrbi kojim se uvodi institut zajamčene minimalne naknade poboljšat će se kvaliteta života socijalno ranjivih skupina osiguranjem minimalnog životnog standarda. Moguće uštede postići će se kroz *objedinjavanje i redefiniranje sustava novčanih pomoći, smanjenje administriranja, bolju ciljanost novčanih naknada, informatičko umrežavanje sustava i razmjenu podataka s drugim sustavima radi lakšeg ostvarivanja prava, smanjenje zlouporabe sustavnim praćenjem prava i usluga u području socijalne skrbi.*

Uvođenjem „poticaja za rad“ u strukturu novčane naknade, u početku bi se povećali troškovi za novčana davanja, ali bi dugoročno trebalo smanjiti stalni porast radno sposobnih korisnika ove pomoći.

Širenje mreže socijalnih usluga posebice kroz razvoj izvaninstitucijskih oblika skrbi u lokalnoj zajednici te deinstitucionalizacijom sustava socijalne skrbi i ugovaranjem socijalnih usluga temeljenih na mreži socijalnih usluga kroz bolje uređen postupak akreditacije pružatelja usluga, omogućit će kvalitetnu socijalnu uslugu ranjivim skupinama s manjim

troškovima u budućnosti.

PREPORUČENA OPCIJA:

[Click here to enter text.](#)

7. PRAĆENJE PROVEDBE I EVALUACIJA

Ministarstvo socijalne politike i mladih prikuplja mjesečna i godišnje statističko izvješće o korisnicima, pomoćima i utrošenim financijskim sredstvima u sustavu socijalne skrbi neposredno od centara za socijalnu skrb, obiteljskih centara, domova socijalne skrbi te jedinica lokalne i područne samouprave.

Ministarstvo socijalne politike i mladih prikuplja mjesečna i godišnje statističko izvješće o korisnicima, pomoćima i utrošenim financijskim sredstvima u sustavu socijalne skrbi neposredno od centara za socijalnu skrb, obiteljskih centara, domova socijalne skrbi te jedinica lokalne i područne samouprave.

Navedena statistička izvješća iskoristiti će se između ostalog za evaluaciju provedbe Zakona o socijalnoj skrbi te u skladu s tim poduzimati potrebne aktivnosti u svrhu postizanja zacrtanih ciljeva.

S obzirom da predloženim Nacrtom prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi, posebice odredbama koje se odnose na radno sposobne korisnike zajamčene minimalne naknade nastojimo smanjiti priliv takvih korisnika u sustav socijalne skrbi, indikatori praćenja biti će obuhvaćenost radno sposobnih korisnika (broj, odnosno postotak radno sposobnih korisnika pomoći za uzdržavanje /zajamčene minimalne naknade u ukupnom broju korisnika) ovom, pomoći početkom primjene Zakona o socijalnoj skrbi te praćenje toga broja/postotka kontinuirano svakih šest mjeseci. Nadalje, broj korisnika zajamčene minimalne naknade koji se zaposlio i iskoristio „poticaje zarad“, također kontinuirano svakih šest mjeseci.

U vezi s odredbama koje se odnose na Socijalne usluge, indikator praćenja biti će broj osnovanih Centara za pružanje usluga u zajednici, s čim je povezano praćenje broja korisnika koji su napustili institucionalni smještaj u roku godine dana od primjene novog Zakona o socijalnoj skrbi. Nadalje, indikator praćenja u ovom području biti će broj pružatelja usluga koji su stekli uvjete za dobivanje certifikata o ispunjavanju usklađenosti sa standardima kvalitete u pružanju socijalnih usluga.

8. PRILOZI

I Nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi

II Obrazloženje Nacrta prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi

Mišljenja nadležnih tijela:

1.Ministarstvo vanjskih poslova i europskih poslova

Klasa: 500-01/07-01/03; Urbroj:521-IX-02-13-04 od 28.10.2013.

2.Ministarstvo rada i mirovinskog sustava

Klasa.011-01/13-01/131;Urbroj:524-02-2 od 28.10.2013.

3.Ministartstvo financija

Klasa:011-01/13-01/437; Urbroj:513-07-21-01/13-3 od 29.10.2013.

4.Ministarstvo gospodarstva

Klasa:011-01/13-01/278, Urbroj:526-02-02-02/2-13-2 od 28.10.2013.

5. Ministarstvo zaštite okoliša i prirode

Klasa:011-04/13-01/114; Urbroj:517-04-13-2 od 28.10.2013.

6.Ministarstvo kulture

Klasa:023-03/13-01/0311; Urbroj:532-06-01-02/5-13-2 od 25.10.2013.

7.Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja

Klasa:011-01/13-01/164; Urbroj:531-01-13-2 od 23.10.2013.

8.Ministarstvo uprave

Klasa:011-01/13-01/062;, Urbroj:515-01/3-13-2 od 31.10.2013.

9.Ministarstvo unutarnjih poslova

Broj:511-01-152-69121/3-2013 od 30.10.2013.

10. Ministarstvo poduzetništva i obrta

Klasa:011-01/13-01/175, Urbroj:516-01/12-13-2 od 30.10.2013.

11. Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture

Klasa:011-01/13-01/200; Urbroj:530-01-13-2 od 30.10.2013.

12. Ministarstvo branitelja

Klasa:011-01/13-0001/26, Urbroj.522-04/1-3-13-2 od 30.10.2013.

13. Ministarstvo pravosuđa

Klasa:011-02/13-01/398; Urbroj.514-02-01-02-02-13-3 od 29.10.2013.

14. Ured za zakonodavstvo

Klasa.011-02/13-01/344, Urbroj:50501-5/2-13-02 od 31.10.2013.